

תת"ע 9199/11/18 - אלירן מלכה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9199/11/18 מדינת ישראל נ' מלכה
תיק חיזוני: 011150665260

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרטזון
אלירן מלכה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

- לפניהם בקשה לביטול פסק דין שנייה בהיעדר המבוקש ביום 27.11.18 (להלן: "**פסק הדין**").
- במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של אי מתן אפשרות להולך רgel שחצה במעבר להשלים את הח齐ה בביטחון, ונגזר עליו קנס בסך 900 ₪.
- הmbוקש טعن במועד האירוע, בעת שרכב על קטנווע במסגרת עבודתו כשליח, הגיע מכיוון חיפה לפניה ימינה בצומת קריית אتا, ופנה ימינה באיטיות ובזהירות תוך כדי חציית מעבר ח齊ה הממוקם לפני הפניה. טען כי בעת שחצה את מעבר הח齊ה לא היה אף הולך רgel במעבר והנתיב היה פניו וכי הוא לא סיכון אף אדם או רכב. טען כי בעבר נסעה של מעלת מ-50 מטרים, הגיח שוטר ועצר אותו בטענה כי ביצע עבירה. טען כי בדוח נכתב כי השוטר היה ממוקם כ-15 מטרים מעבר הח齊ה, ואולם ברשות המבוקש ישנים תמונות וסרטוני וידאו המוכיחים כי מעבר הח齊ה הוסתר מעיני השוטר על ידי סיטראן מסחרית לבנה. ציין כי ביום 18.12.2012 קיבל בדואר הודעה קנס ממנה נודע לו כי נשפט בהיעדרו. טען כי מעולם לא קיבל זימון לדין על אף שככל ההתכובות עם מדובר פניות נהಗים הייתה תקינה והמתכובים הגיעו לכתובתו. טען כי מאישור המשטרה עולה כי ההזמנה לא נמסרה לידי וכי דבר הדואר לא נדרש. טען כי הוא סטודנט המפרנס את עצמו ומצבו כלכלי קשה ובקש לבטל את פסק הדין ולקבל יומו בבית המשפט.
- ב"כ המשיבה התנגד לבקשתו וטען כי אישור המשטרה נשלח לכתוובתו העדכנית של המבוקש וכי גם פסק הדין נשלח אותה כתובות ולא ברור כיצד המבוקש קיבל לידי את פסק הדין ולא קיבל את ההזמנה לדין. טען כי המבוקש לא מפרט את סיכומי הgentoo ובנסיבות אלה אין כל מקום לבטל את פסק הדין.

.5. לאחר ש שקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

.6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתאם אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התביעות לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהוותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נ(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

.7. משלוח הזמןה באמצעות דואר רשום מקיים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמרה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מأישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו של המבוקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במקרה דין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקarma חזקת המסירה. המבוקש לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבוקש אף ציין כי קיבל בדואר את פסק הדין ללא קושי.

.8. עם זאת, המבוקש העלה טענות הגנה אפשריות באשר לנسبות ביצוע העבירה וטען כי יש לו ראיות להוכיח חפותו בדמות התמונות וסרטונים. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבוקש בתשלום הוצאות לטבות המדינה. צוין כי בקביעת גובה ההוצאות התחשבתי במצבו הכלכלי של המבוקש.

.9. סיכומו של דבר, אני מקבלת הבקשה ומורה על ביטול פסק הדין אך זאת בכפוף לחיוב המבוקש בתשלום הוצאות לטבות המדינה בסכום של 300 ₪, אשר ישולם על ידי המבוקש עד ליום 10.3.19 שאחרת יותר פסק דין על כנו.

עם ביטול פסק דין יקבע מועד לדין הקראה.

הזכירות תודיעו לצדים.

לעוני בהתאם.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשע"ט, 14 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.